

درباره خانه‌ی هنرمندان ایران

روشنفکران دوره‌ی قاجار، مدنیت یا civilization را از طریق به خدمت گرفتن سه عنصر جوامع مدنی یعنی روزنامه، مدرسه و تئاتر دست یافتنی می‌پنداشتند. اما این سه عنصر ضروری بدون نیروی انسانی، ابزار و بودجه بی معنا و مفهوم‌اند.

جامعه‌ی مدنی نیازمند فعالیت هنری؛ و فعالیت هنری نیازمند تشکیلات است. تشکیلات حامی هنرمندان می‌باید تقویت‌کننده‌ی ابعاد گوناگون آماده‌سازی بستر فعالیت، تولید و عرضه و مدافع حقوق آنان در این جهات باشد. بنابراین خانه‌ی هنرمندان ایران در جهت تقویت جوانب گوناگون فعالیت‌های هنری و ایجاد و حمایت از تشکیلات هنری، در سال ۱۳۷۷ با بازسازی بنایی متعلق به دوران قاجار که در زمان دومین جنگ ویرانگر جهانی توسط قوای متفقین به انبار مهمات و بعد از آن به پادگان نظامی تبدیل شده بود، خانه هنرمندان ایران، محل دبیرخانه‌ی صنف‌های هنری ایران است که با اختصاص فضاها و ارائه خدمات مختلف، امکان فعالیت‌های مختلف فرهنگی و هنری را برای صنف‌های هنری ایران ایجاد کرده است. این فضاها عبارتند از سالنی برای برپایی مراسم هنری و نمایش فیلم و تئاتر؛ سالنی برای برپایی جلسات مختلف هنری «سالن کنفرانس» محلی برای میزگردها و کلاس‌های آموزشی؛ نگارخانه گالری‌ای برای برپایی نمایشگاه‌های عکس، نقاشی و مجسمه؛ گالری‌ای برای آثار مهندسان معمار و سایر برنامه‌های هنری؛ و «کارگاه تجربه» که اخیراً با بازسازی کامل فرصت‌های بیشتری برای تجربه‌های گوناگون در عرصه‌های هنری (از جمله تئاتر و نمایش عروسکی) برای علاقه‌مندان ایجاد کرده است.

علاوه بر اینها در خانه هنرمندان ایران هر روز فروشگاه «لوازم نقاشی، کتاب و موسیقی» و همچنین «سراچه گفت‌وگو» (کافی نت و محل عرضه‌ی محصولات فرهنگی و هنری) همراه با دو پاتوق فرهنگی - پاتوق گلستان (چای-سفره خانه و رستوران گیاهی) و پاتوق بوستان (کافی شاپ) - آماده خدمات‌رسانی و پذیرایی از مهمانان این مکان هستند.

شورای عالی خانه‌ی هنرمندان که نمایندگان هیات موسس خانه‌ی هنرمندان هستند (شامل خانه‌ی تئاتر، خانه‌ی موسیقی، خانه‌ی سینما، انجمن نقاشان ایران، انجمن طراحان گرافیک ایران، انجمن مجسمه‌سازان ایران، انجمن خوشنویسان ایران، انجمن شاعران و جامعه‌ی مهندسان معمار ایران) هر دو هفته یک بار جلسه دارد و فعالیت‌های خانه هنرمندان ایران را از نزدیک پیگیری می‌کند.